

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὰ ἐγκαινία τοῦ ἐν Σταυροδρομίῳ Ζωγράφειου, ἅτινα προῦκειτο νὰ γένωνται σήμερον, ἀνεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπομένην κυριακὴν. Ἐπισκεψάμενοι τὸ τὰ μάλιστα τέλειον ὑπὸ τε ὕγεινὴν ἔσποιν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν ἱδρυμα τοῦτο, ἐπιφυλασσόμεθα ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει, ἥτοι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐγκαινίων, νὰ ποιήσωμεν λόγον περὶ αὐτοῦ.

Τὴν Α. Ἐξ. τὸν Χρηστάκη ἐφένδην Ζωγράφον ἀντιπροσέπεισαι ἐν τοῖς ἐγκαινίοις ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀξιότιμος κ. Δημήτριος Μαλιᾶδης, ἀγγελθέντος αὐτῷ τοῦτου δι' ἐπιστολῆς τῆς Α. Ἐξ. τὰ μάλιστα φιλόφρονος. Ἡ Α. Ἐξ. ἐπίσης δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀνεικονώσκατο τοῦτο καὶ τῇ ἐφορείᾳ τοῦ Ζωγράφειου.

— Αἱ ἐν Ἀθήναις συναδελφοὶ, προκειμένου περὶ κακουργημάτων καὶ ληστεϊῶν, καθίκον αὐτῶν ἡγοῦνται μετὰ πάσης λεπτομερείας καὶ γραφικότητος νὰ ἐκθέτωσι ταύτας ἐν ταῖς στήλαις αὐτῶν, οἰόμενοι ἴσως ὅτι τὸ συμφέρον τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῶν ἐυπηρετοῦσιν, ἀλλὰ λανθάνουσαι αὐτὸ τοῦτο προσβάλλουσι, διότι οὐ μόνον ἡρωϊκῇ τινι αἰγλῇ περιβάλλουσαι τὰ κακουργήματα θαυμάσιος ἐπιδρώσιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ξένους, παρέχουσαι οὐχὶ καλὴν εἰκόνα τῆς πατρίδος, αἰτία γίνονται ὅπως σκώπτωνται οἱ Ἕλληνες. Τοιοῦτόν τι ἐπραξεν ἄρτι ἡ *Echo de Paris*, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 6)18 Σεπτεμβρίου, ἣτις ἀναγράφουσα τὰ τῆς παραδόσεως τοῦ Μαργώνη παρατίθησιν ἀπόσπασμα τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ ἐπάγεται εἰρωνικῶς «Οἱ βασιλεῖς τοῦ βουνοῦ οὐδαμῶς ἤλλαξαν ἀπὸ τοῦ Χατζῆ-Στραύου» (*Les rois de la montagne n'ont point dégénérés depuis Hadji-Stravos*).

Ἡ παρισινὴ αὕτη ἐφημερίς, ἣτις πρό τινας ἀνεδεῖξατο τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ἀναδεξαμένου νὰ δραματοποιήσῃ τὴν Βασιλέα τῶν ὁρέων τοῦ About, βεβαίως ἀδικεῖ τὸ γαλλικὸν πνεῦμα καὶ προσβάλλει αὐτὴν τὴν γαλλικὴν εὐγένειαν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίαν κέκτηται σημασίαν, οὐδαμῶς ἐπιθυμοῦμεν νὰ συμμαχήσωμεν αὐτῇ ἐν τῇ προσβολῇ ταύτῃ, ὅπως ὑπομνήσωμεν αὐτῇ γεγονότα τινὰ ἐκ τῆς ἱστορίας, σύγχρονα ἢ ἀρχαῖα ἀδιάφορα. Ἡ εὐγένεια δίδοται τῶς ἐθνέσι καὶ μάλιστα ἐκείνοις, ἅτινα τὰ ἄλλα ἐδίδαξαν, τὸ δὲ κακουργεῖν τῷ ἀνθρώπῳ πάντων τῶν ἐθνῶν. Εἶνε καθῶν ἀνευ ἐξαιρέσεως.

— Ἐν τῷ φιλολογικῷ παραρτήματι τοῦ *Figaro* τῆς 4)16 Σεπτεμβρίου ὁ ἄλλοτε γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα γαλλικῆς πρεσβείας κ. Maurice Truber ἐδημοσίευσε ἐπιφυλλίδα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Τὸ θέρος κατὰ τὸν Βόσπορον (*L'été sur le Bosphore*). Ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι ταύτῃ μετὰ πολλῆς χάριτος κ. Truber ἀφηγεῖται τὰς ἐκ τοῦ Βοσπόρου ἐντυπώσεις αὐτοῦ, ὁμιλεῖ περὶ τῶν μελετηρίων, θαυμάζει τὴν Σελήνην τοῦ Βοσπόρου, μάλιστα κατὰ τὸν ἰούλιον καὶ αὐγουστον, Σελήνην ἣν οὐδαμῶς ἄλλαχθ' εἶδεν ὠραιότεραν καὶ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς κοινωνίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διὰ βραχέων δὲ ὁμιλεῖ περὶ τῶν Ὁθωμανῶν, Ἑλλήνων, Ἀρμενίων καὶ Ασβανγίνων. Περὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας εὐνοϊκῶς ἐκφράζεται, παρατηρεῖ δ' ὅτι πολλοὶ ἀρχαῖοι ἑλληνικοὶ οἶκοι ἐξέλειπον, ὅτι ὀλίγοι νῦν ὑφίστανται τοιοῦτοι. Μνημονεύει τοῦ οἴκου τοῦ εὐγενεστάτου τραπεζίτου Ζ... , ὅστις «ἡ χαρίεσσα σύζυγος ἐξακολουθεῖ τὰς παραδόσεις φιλοξενίας τοῦ οἴκου» (*la charmante femme continue ces traditions hospitalières*).

— Μελέτη ἐπὶ τῆς ἐν Γερμανίᾳ χολέρας κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1891 — 1892, γενομένη ὑπὸ τοῦ διασήμεου βακτηριολόγου Κὼχ κατελήγει διὰ τοῦ συμπεράσματος τοῦδε, ὅτι αἱ χολερικαὶ ἐπιδημίαι παρουσιάζουσι δύο οὐσιώδεις τύπους. Ὁ μὲν πρῶτος, καθ' ὃν ἡ ἐπιδημία ἀναπτύσσεται διὰ τοῦ ὕδατος, χολερικρίζεται διὰ ἀληθοῦς ἐκρήξεως τῆς ἐπιδημίας, διαδιδόμενης διὰ τρόπου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὁμοιόμορφου ἐν τινὶ χώρᾳ. Ἡ γραφικὴ παράστασις τοῦ τύπου τούτου εἶνε γραμμικὴ κυρτή, ἣτις ταχέως ὑψοῦται ὅπως καταπέση πάλιν ἀποτόμως ἀφ' οὗ σχηματίσῃ μικρόν τι ἐπίπεδον. Τοιοῦτον ὑπῆρξε π. χ. τὸ σχεδιογράφημα τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1892 χολερικῆς ἐπιδημίας ἐν Ἀμβούργῳ.

Ὁ δὲ δεύτερος τύπος, ὁ φειλόμενος εἰς τὴν μετὰδοσιν τοῦ μιάσματος διὰ τῶν ἀσθενῶν καὶ διὰ τῶν ὑπὸ τῶν περιττωμάτων αὐτῶν κηλιδουμένων ἐνδυμάτων παρίσταται γραφικῶς διὰ κυρτῆς γραμμῆς μὴ ὑψουμένης ὑπεράνω τῆς συνήθους ἐπιφανείας. Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ τύπου τούτου τῆς χολερικῆς ἐπιδημίας εἶνε ὅτι δίδει γένεσιν οὐχὶ εἰς ἐξάπλωσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ὁμοιόμορφον, ἀλλὰ εἰς ἐστίας μiasμάτων τοπικῶς, ὧν ἐνίοτε κατορθοῦται νὰ καταδειχθῇ ἡ πρὸς ἀλλήλας σχέσις καὶ διαδοχῇ.

Τῷ τύπῳ δὲ τούτῳ ἀνήκει καὶ ἡ κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1892 ἐν Ἀμβούργῳ ἐνσκήψασα ἐπιδημία.

Οἶκον δὲ ἐννεῖται ὅτι αἱ χολερικαὶ ἐπιδημίαι δύνανται νὰ περιβληθῶσι καὶ τὸν ἐκ τῶν δύο τούτων μικτὸν τύπον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 11 Σεπτεμβρίου.

Διὰν περιορισμέναι ἦσαν αἱ πράξεις τοῦ χρηματιστηρίου ἡμῶν κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην, αἱ δὲ τιμαὶ τοῦ χθεσίου κλεισίματος ἦσαν αἱ αὐταὶ ταῖς τῆς δευτέρας, μόναι δὲ αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας ἐξηκολούθησαν ἀνατιμώμεναι, καὶ πολλάι ἀγοραὶ ἐγένοντο χθὲς ἄνω τῶν φρ. 89. Αἰτία τῆς ἐξακολουθοῦσης ἀνατιμώσεως τῶν ὁμολογιῶν τούτων εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ ἡμεῖς πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐβδομάδων ἐγράψαμεν, ὅτι κατὰ θετικὰς πληροφθορίας τὸ κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα συνερχόμενον ἐμπορικὸν ἐπιμηλντήριον τῆς Ρώμης θὰ παραδεχθῇ τὸ ὑπὸ πάντων τῶν ἄλλων παραδεκτὸν γενόμενον σχέδιον τῶν ἐν Βιέννῃ, δι' οὗ αἱ αὐτὸ τῆς 1ης μαρτίου πληρωθεῖσαι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι πληρωθῆσόμεναι ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων ἐξοφληθῶσονται πρὸς 72 ο). Τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σχεδίου τούτου ἐπιδιώκει πρὸ πολλοῦ ὁ διευθυντὴς τῆς Ὁθωμανικῆς Τραπεζῆς κ. Βίνσεντ, ἡ δὲ νῦν ἐν Βιέννῃ διαμονὴ αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀσχετος πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς Τραπεζῆς ἐλάττωσις τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως, γενομένη τὴν πέμπτην τῆς ἐβδομάδος ταύτης δὲν ἦτο ἀπροσδόκητος, διότι πρὸ ἡμερῶν ἐγινώσκετο ὅτι τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ὑπερέβη τὰ 53 ο), τοῦθ' ὅπερ σ. ἀνίως συμβαίνει· ὥστε, ἂν ἡ ἀναλογία αὕτη ἐξακολουθῇ, δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ προβῇ προσεχῶς εἰς νέαν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου. Ἀλλ' ἐνθ' αἱ δύο πρωτεύουσαι τοῦ κόσμου Τράπεζαι, ἡ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ τῆς Γαλλίας, παρουσιά-